

I 167, 349
BIBLIOTECKA TEATRALNA
SERJA MĘSKA NR: 33.

ZOFJA TOPIŃSKA

ZARAZA w TURYNIE

OBRAZEK HISTORYCZNY na SCENĘ

WARSZAWA 1935

NAKŁADEM INSPEKTORATU XX. SALEZJANÓW

BIBLIOTEKA TEATRALNA DLA MŁODZIEŻY ŻEŃSKIEJ

	zł.
1. LILJE I RÓŻE — budujący i rzewny dramat w trzech aktach z życia św. Agnieszki. Ról 13.	1.00
2. CÓRKA KRÓLA BALTAZARA — efektowny i wzruszający dramat w dwóch aktach. Ról 6.	1.00
3. OFIARA SERCA — dramat w trzech aktach. Ról 10.	1.00
4. CICHE BOJE — komedia w trzech aktach. Ról 6. Wyd. II.	1.00
5. WESTALKA — dramat historyczny w trzech aktach. Ról 7.	1.00
6. TESTAMENT — komedia w trzech aktach. Ról 6.	1.00
7. PRIMAVERA — obraz sceniczny w dwóch aktach. Ról 7.	1.00
8. ŻŁOTA RĘKA — legenda marjańska o opiece M. B. Częstochowskiej nad swoimi czcicielami. W trzech aktach. Ról 11.	0.60
9. W SZOPCE — fantastyczne jasełka dziewczęce. Ról 15 i chór aniołów.	1.00
10. W DZIEŃ IMIENIN — ról 10 i PIĘKNY DZIEŃ ról 7, sceny dramatyczne w jednym akcie	1.00
11. DYPLOMATKA — komedia w trzech aktach. Ról 10.	1.00
12. DZIEWCZĘTA I LALKI — komedia w dwóch aktach dla dziewcząt od lat 10 do 15. Ról 6.	1.00
13. ROWER — komedia w jednym akcie. Ról. 5.	0.60
15. WERONIKA — dramat w dwóch aktach. Ról 6.	1.50

BIBLIOTEKA TEATRALNA DLA MŁODZIEŻY MĘSKIEJ

1. TAJEMNICA WCIELEŃ — dramat religijny w trzech aktach, przedstawiający walkę anioła z szatanem o duszę ludzką. Ról 8.	1.00
2. CUD ŚMIERCI — podniosły dramat w trzech aktach z czasów prześladowania chrześcijan. Ról 8, żołnierze.	1.00
3. RYCERZ MIŁOŚCI — podniosły dramat historyczny z życia św. Franciszka z Asyżu, w trzech aktach. Ról 8.	1.00

ZARAZA W TURYNIE.

PRAWA PRZEDRUKU i TŁUMACZEŃ ZASTRZEŻONE

Sal. Szk. Rzem. (Dział Grafiki), Warszawa, Ks. Siemca 6.

BIBLIOTECKA TEATRALNA
SERJA MĘSKA NR: 33.

ZOFJA TOPIŃSKA

ZARAZA w TURYNIE

OBRAZEK HISTORYCZNY na SCENĘ

W A R S Z A W A 1935

NAKŁADEM INSPEKTORATU X.X. SALEZJANÓW

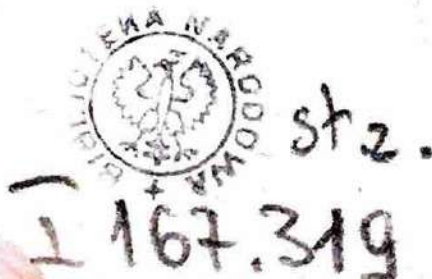
WSTĘP

Z a r a z a.

W roku 1854 zaraza zdziesiątkowała miasto Turyn. Rada miejska była bezsilna wobec szerzącej się coraz bardziej cholery. Upały i zanieczyszczone przedmieścia Turynu powiększały rozmiar klęski. Całe rodziny umierały bez możliwości udzielenia im jakiejkolwiek pomocy. Księża i lekarze nadążyć nie mogli pracy przy umierających i chorych. Szpitale przepełnione, sanitariusze chowali się z obawy przed zarazą. Wtedy to stanął do pracy ochotniczej zastęp wychowalców Oratorjum Księdza Bosko. Po ustąpieniu zarazy okazało się, iż ani jeden z chłopców nie padł jej ofiarą. Cały Turyn powitał fakt ten z uznaniem i zadziwieniem.

Osoby: Ks. Bosko,

Chłopcy.

O b r a z e k

Izba w Oratorjum w Turynie.

K s. B o s k o: Co wam dziś powie Ksiądz Bosko w wieczornem słówku? O poświęceniu się dla drugich. Czyż dla zapłaty, dla samego pieniądza byłaby ludzkość wykonała tyle wielkich dzieł? Wszystko co najpiękniejsze wyszło od ludzkości jest wykładnikiem najbezinteresowniejszych czynów dokonanych z miłości do ludzi. W tem leży cały sens życia.. Poświęcenie. Jakież morze miłości w tem słowie. A wy młodzi, macie tyle niespożytej energji. Gdyby ludzkość wiedziała ile dynamicznych sił marnuje bez zużycia jej, albo używając w kierunku złym. Trzeba umieć dojrzeć piękno! Czemżeż jest dzień życia człowieka? Jednym krokiem zrobionym naprzód dobrze lub źle. Niema dnia obojętnego w życiu człowieka. Wszystkie więc zasoby waszej młodości niech będą zawsze zużyte dla dobrej sprawy.

J e d e n z chłopców: Ojcze! czyżbym odga-
dywał powód dlaczego mówisz nam dzisiaj o po-
święceniu?

K s. B o s k o: Ksiądz Bosko nie myśli o rze-
czach niemożliwych do wykonania, myśli o takich
które można wcielić w życie.

C h ł o p i e c (wchodzi): Ojcze! znów przy-
biegła jakaś dziewczynka prosić księdza, cały
dom u nich chory...

K s. B o s k o: Zaraza obejmuje cały Turyn.
Wielu nie chce biedakom śpieszyć z pomocą,
obawia się, jakby zaraza każdego doścignąć
nie mogła! O ludzie małej wiary! Cóż począć ma-
ją ci nieszczęśliwi? (wychodzi).

P i e r w s z y chłopiec: Koledzy! Kilka dni temu, w taki jak i dziś gorący dzień lipcowy rozszła się nagle wieść, że zaraza uderzyła na Turyn! Liczba chorych szerzy się z zastraszającą szybkością. Zmarło już tysiąc pięćset osób, a chorych jest jeszcze przeszło dwa tysiące.

T r z e c i chłopiec: W tych okolicznościach, o których mówi Ksiądz Bosko, zaraza nie przejdzie tak łatwo. Warunki dla chorych są okropne a zwłaszcza w naszej dzielnicy Valdocco. Nic więc dziwnego, że stan groźny nie mija raczej się zdwaja i rozszerza z niesłychaną szybkością.

C z w a r t y chłopiec: Znam dom, gdzie zdrowi wyszli zostawiając chorego na łasce Opatrzności.

P i ą t y chłopiec: Opatrzność dopomaga ale tylko wysiłkom człowieka.

P i e r w s z y chłopiec: Rada miejska otworzyła kilka szpitali i schronisk w niektórych punktach miasta najsilniej opanowanych przez cholere, ale okazało się ich za mało.

P i ą t y chłopiec: Niema komu chorych do szpitala przynosić. Każdy obawia się do zarażonego zbliżyć. Dokoła chorego robi się momentalnie pustka. Ks. Bosko mówił, iż zaraza jest w powietrzu, może pochwycić każdego, nawet takiego, co się do chorego nie zbliżał wcale. Kogo Bóg chce ustrzec to ustrzeże.

C z w a r t y chłopiec: Ludzie nie zdają sobie sprawy, gdy przy lada okazji mówią: do cholery! Co to za straszna klęska i nieszczęście!

P i e r w s z y chłopiec: Nie można znaleźć ludzi poświęcenia, którzyby przenosili chorych szybko do schronisk?

T r z e c i chłopiec: Księża do chorych chodzą i nie obawiają się, lekarze pełni poświęcenia

pracują z zaparciem się siebie! Żadnego dotąd zaraza nie pochwyciła.

P i e r w s z y chłopiec: Czyście, drodzy moi, pojęli dlaczego ksiądz Bosko mówił w słówku wieczornem o poświęceniu?

S z ó s t y chłopiec: Domyślam się czemu to mówił.

S i ó d m y chłopiec: Wszyscy się domyślamy i wiemy co mamy robić. Obowiązkiem naszym jest dopomagać tym nieszczęśliwym. Do tej pory do Oratorjum nie zajrzała zaraza.

P i e r w s z y chłopiec: Jeżeli ksiądz Bosko i inni kapłani a także lekarze bezustannie przebywają u wezgłowia chorych i konających, niosą im religijną pociechę i okazują miłosierdzie i pomoc, my wobec rozmiarów epidemji mamy pozostać beczcywni?

S i ó d m y chłopiec: Trzeba zebrać pośród starszej młodzieży zastęp chcących się poświęcić i oddać na usługę przerażonemu miastu! Czyż możemy postąpić inaczej?

P i e r w s z y chłopiec: Trzeba się zorganizować. Narazie obliczyłem nas czternastu ale jeszcze się pomiędzy wychowankami księdza Bosko znajdzie do trzydziestu.

Ó s m y chłopiec: Wszyscy pójdą! Zorganizujemy się pod komendą tego, kogo ksiądz Bosko wyznaczy. Część nas będzie odbywać służbę w lazaretach, część w rodzinach najuboższych. Będziemy przebiegać wyznaczone ulice i domy robotnicze, odnajdywać chorych i opuszczonych. Zorganizujemy dyżury.

P i e r w s z y chłopiec: Gotowi będziemy i w nocy, na zmianę. Jak w wojsku. A jak który zginie to jakby żołnierz na posterunku!

S z ó s t y chłopiec: Czuwać będzie nad nami Matka Boża Wspomożycielka.

K s. B o s k o (*wchodzi*): Znów dwoje ludzi umarło bez opieki, pozostawieni byli sami sobie! W tych warunkach opuszczeni bez żadnego ratunku muszą umierać i zaraza się szerzy. Płatnych sanitarjuszy mało, zresztą i ci się boją, pracują bez poświęcenia, bez ofiary, obawiają się o siebie, a podniecone nerwy przyciągają zarazę.

P i e r w s z y chłopiec: Ojcze! jest oddział trzydziestu sanitarjuszy na Twoje rozkazy, komenderuj nami!

K s. B o s k o (*rozrzuwiony*): Dzieci moje drogie kochane... zrozumieliście mnie. Tu nie mogło być mego rozkazu, wasza dobra wola, czysty entuzjizm serc... Opatrzność uchroni was.

C h ł o p c y: Nie boimy się! zachowamy się mężnie, jak żołnierze, zobaczy ksiądz!

K s. B o s k o: Drogie, bardzo drogie dzieci moje! nie żał pracować nad wami! Jutro od świtu zaczniemy pracę! O Boże, jakież piękny rezultat dzisiejszego „słówka“! Ze słowa narodził się czyn! Innego celu niema ludzka mowa. Zaśpiewajmy pieśń wieczorną, i udajmy się na spoczynek, by z podwojonemi siłami zabrać się ze świtem do pracy.

(*śpiewają*)

Matko przeczysta, któraś jest bez zmazy,
Strzeż nas od klęski, broń od zarazy.

Ty jak przepiękna w maju lilija

Oczyść powietrze, Zdrowaś Maryja!

Ty coś płakała w dniach męki Syna

Wiesz, co jest boleść, Matko jedyna!

Oddał zarazę, co lud zabija,

Broń nas od moru, Zdrowaś Maryja!

K s. B o s k o: Ona udzieli łaski Swojej i

żadnego z was zaraza nie uchwyci! czekają was
trudy wielkie ale przetrzymacie, gdy wyrobicie
w sobie pogardę niebezpieczeństwa i śmierci.
Zyskacie wzajemnie uznanie wszystkich uczci-
wych ludzi. Zobaczą, że młodzież w Oratorjach
to przyszłe zastępy ludzi zdrowych moralnie,
mocnych w chwilach ciężkich...

W dniu ogłoszenia dogmatu Niepokalanego
Poczęcia podziękujemy za ocalenie naszego do-
mu od klęski, a ja w modłach hołd Jej złożę za
synów, z których mogę być dumny!

C h ł o p c y: Do czynu zatem!

Ks. B o s k o: O Matko Wspomożycielko!
Uzdrowienie Chorych. Bądź pozdrowiona gdyż
wielkie nagrody dajesz mi za trudy, które dla
Chwały Syna Twego podejmuję! Zesłałaś mi
dziś największą z Twoich łask!

Z a s ł o n a s p a d a !

4. STANKO POWSTANIEC — ciekawy epizod dramatyczny z powstania styczniowego 1863 r. w trzech aktach. Ról 8, wydanie drugie. 1.00
5. SERCE KAMIENNE — dramat w czterech aktach z prologiem. Ról 8. 1.00
6. NA POCHYŁOŚCI — dramat na tle współczesnym w trzech aktach z prologiem. Ról 10 i robotnicy. 1.00
7. WALKA O KRESY — dramat w trzech aktach. Ról 14, bolszewicy i chłopci. Piękny, tchnący uczuciem patriotycznym. 1.00
8. OJCIEC — dramat w dwóch aktach, Ról 4. Sceny pouczające dla rodziców, jaką wagę powinni przykładać do wychowania dzieci. 1.00
9. OBRAZ MATKI — dramat w jednym akcie. Pełen wielkiego uczucia rodzinnego. Ról 5. 1.00
10. PIEKARCZYK WENECKI — dramat historyczny w pięciu aktach. Ról 17. Dramat odznacza się bogatą siecią akcji i wyrazistością charakterów. 1.00
11. PODRÓŻ DLA PORATOWANIA ZDROWIA — arcywesoła farsa w jednym akcie. Ról 8. 0.60
12. BŁĄD DRUKARSKI — farsa w jednym akcie. Ról 7. Wskutek błędu w ogłoszeniu dziennikarskim, kilku amatorów starych instrumentów przychodzi niepokoić biedaka, cierpiącego na ból zębów. Wiele komizmu. 0.60
13. BOLSZEWICY — farsa w trzech aktach. Ról 12. Wyd. II. Wiele komizmu sytuacyjnego. 1.50
14. ŁOBUZ — komedia w 3 aktach. Ról 7, wydanie II. Sztuka nacechowana wielkim humorem i napięciem dramatycznym. 1.50
15. MALI OGRODNICY — komedia w dwóch aktach. Ról 9. Sztuka wychowawcza, przykuwająca uwagę widza. 1.00
17. PIŁAT — dramat w trzech aktach. Ról 9. Wydanie II. 1.50
18. WALKA O KRESY — dramat w trzech aktach. Ról 14, bolszewicy i chłopci. 1.00
19. CUD ŚMIERCI — dramat w trzech aktach z czasów prześladowań chrześcijan w r. 250. Ról 8 i żołnierze. 1.00
20. W PIEKLE ZIEMI — komedyjka w dwóch aktach. Ról 11 i statyści. 1.00
21. LEW LECHISTANU — pięć scen dramatycznych. Ról 13, rycerze i lud. 1.00

Biblioteka Narodowa
Warszawa

30001033518402

1 4 LUTY 1935

22.	RESPONS KRÓLA JEGOMOSCI — czyli Batory pod Wielkimi Łukami. Ról 10, panowie polscy i węgierscy.	1.00
23.	ŻACY KRAKOWSCY — komedia w czterech aktach wierszem. Ról 22.	1.00
24.	WILLA ZARĘBY — krotkowiła w jednym akcie. Ról 4.	0.60
25.	WSRÓD CIERNI I RÓŻ — obrazki historyczne z życia św. Jana Bosko w trzech aktach. Ról 17, dzici, misjonarze.	1.50
26.	NA ŁĄCE W BECCHI — obrazek sceniczny z życia św. Jana Bosko. Ról 7 i chłopcy.	1.00
27.	W CIENIU ORATORJUM — sceny z życia św. Jana Bosko w 6 odsłonach. Ról 16, statysty.	1.50
28.	JASEŁKA MISYJNE — w czterech aktach wierszem. Ról 27, panowie, żołnierze, młodzież misyjna.	1.00
29.	PATAGONJA — dramat misyjny ze śpiewami w trzech aktach z misyj salezjańskich w Patagonji. Ról 7, wojownicy indiańscy i chłopcy patagońscy.	1.50

NOWOŚCI naszej biblioteczki teatralnej dla młodzieży.

30.	ACH TEN KRAJ, TO JEST RAJ — obrazek sceniczny. Ról 6.	1.00
31.	TRZY POKOLENIA — obrazek sceniczny. Ról 3.	1.00
32.	PIERWSZY WŁASNY DOM — obrazek sceniczny z życia św. Jana Bosko. Ról 7 i chłopcy.	1.00
33.	ZARAZA W TURYNIE — obrazek sceniczny z życia św. Jana Bosko. Ról 8 i chłopcy.	1.00
34.	PRZY WARSZTATACH — obrazek sceniczny z życia św. Jana Bosko. Ról 8.	1.00
35.	U KRAWCA W CHERI — obrazek sceniczny z życia św. Jana Bosko. Ról 8 i 6 chłopców.	1.00
36.	KSIĄŻĘ JÓZEF PONIATOWSKI — obrazek sceniczny. Ról 5.	1.00
37.	LESZEK BIAŁY — obrazek sceniczny. Ról 3.	1.00
38.	PRZYJACIELE — obrazek sceniczny. Ról 4.	1.00
39.	W PARKU — obrazek sceniczny. Ról 5.	1.00
40.	WIĘZNIOWIE Z TURYNU — obrazek sceniczny z życia św. Jana Bosko. Ról 5.	1.00